

[Hagbart Berg.]

op. Men hvorledes stiller man sig nu? I den nuværende Situation, i en erhvervs-mæssig og skattemæssig Lavkonjunktur, hvor Folk har ondt ved at faa det til at gaa rundt i deres Erhverv, modsætter man sig en Nedsættelse af Skatterne og kalder det et Tilbageskridt.

De Herrer kan være forvissede om, at skal vi snakke Skattepolitik, skal de faa deres egne Synder at vide, hvis de vil bebrejde Venstre, at vi i en Tid som denne nedsætter de Skatter, som tynger alt for stærkt. Stillingen er jo den, at mange Produktioner har en 4-dobbelt Beskatning af Ejendommen, idet de paagældende, der har deres Formue anbragt i Ejendomme og Bedrifter, skal svare Ejendomsskatter til Stat, Amt og Kommune og endvidere Formueskat. Her er der Tale om at lette Skattebyrden paa et enkelt Omraade af den 4-dobbelte Beskatning under Hensyn til Afkastningen. Jeg skulde mene, at det er Politik, vi fuldt ud kan forsvare.

Naar de Herrer nu, som i 1922, tror, at de kan lave Opposition og søger at lave Opposition paa dette Spørgsmaal, vil jeg gerne spørge de Herrer fra den anden Side, som førte lige saa skarp Opposition i 1922: mener de Herrer, at det havde været rigtigt, hvis deres Opfattelse havde sejret, da vi sidst reviderede denne Lovgivning? Mener det ærede Medlem Hr. P. Munch og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at det havde været os tjenligt, om vi i Dag havde staaet med en Formuebeskatning af 25 pro mille af de højeste Formuer og en Selskabsbeskatning af 35 pCt.? Lad os faa et Svar derpaa. I alt Fald, de Forslag, Socialdemokraterne stillede, da de selv havde Ansvaret, indeholdt intet i Retning af de Sats, man krævede opretholdt, den Gang denne Lovgivning blev revideret under Venstre. Det var et Spørgsmaal, som det ogsaa var værd at faa besvaret.

Til Slutning skal jeg sige, at naar man nu gaar til en Lettelse af Beskatningen, maa man ikke tro, at det først og fremmest drejer sig om en Lettelse af Skatten for dem, der har den og den Formue. Det turde være givet, at hvordan vi end beskatter Formuen, og i det hele taget med den Pengepolitik, vi fører, skal Kapitalisterne, hvad enten Pengene bliver mere eller mindre kostbare for dem, der skal laane, nok vide at dække sig paa en eller anden Maade. Men jo højere Skat vi lægger paa Formuerne, des mere vil det komme til at virke paa Udlaansrenten og komme til at gaa ud over de Laantagere, som ikke

har Raad til at betale de Renter, der mange Gange er Tale om, og som de er nødt til at betale.

Det er rigtigt, hvad et Medlem af det andet Ting, den tidligere Justitsminister Steincke, har sagt, at det, det ærede Medlem Hr. P. Munch og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg her forfægter paa den direkte Beskatnings Omraade, maaske vel kan være politisk radikalt, men socialt set er reaktionært. Jeg tror, at denne Udtalelse af en socialdemokratisk Politiker, der ikke alene kan tænke, men ogsaa tør sige, hvad han tænker, er rigtig, og det er ud fra den Betragtning, jeg mener, at det er paa-trængende nødvendigt at gaa til en Revision af denne Lovgivning, særlig under Hensyn til de vanskelige Konjunkturer, de forskellige Erhverv arbejder under, saaledes at vi dog kan naa til nogen Lettelse af den Formueskat, der hviler paa vore Bedrifter, som er meget vanskeligt stillede i Øjeblikket.

Formanden: Foranlediget ved den Form, Forhandlingen nu synes at ville tage, maa jeg minde om, at det er anden Behandling, der foregaar.

Borgbjerg: Naar man hørte den ærede sidste Taler nu — han var allerede ude paa Valgtribunen —, maa man sige til sig selv: Der er aabenbart hedt, hvor det kom fra. Hvad er der sket? Mudrer det? Men ikke blot var det hedt. Det var i højeste Grad forvirret. Logikken var smeltet fuldkommen i den Hede og flød ud. Det ærede Medlem siger først, at det var den radikale Regerings og Socialdemokraternes Skyld, at vi ikke plyndrede Kapitalen ganske anderledes, hvorpaa han slutter med at sige: men den Plyndring, som fandt Sted ved Skatteloven af 1919, vedtaget under den radikale Regering, var saa forfærdende, at vi maatte ændre den, vi Venstremænd sammen med Højre i 1922. Og nu maa den yderligere nedsættes.

Er der nogen, der kan faa fat paa Logikken? Jeg kan ikke. Det er den fuldkomneste Forvirring. Jeg behøver kun under al Respekt for Formandens Paa-mindelse om, at det er anden Behandling, her foregaar, at minde om, hvem det var, der i sin Tid advarede imod at slagte Hønen, som lagde Guldæg. Det var, da der var Tale om Fragtskatten. Da advarede det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, den nuværende Finansminister, imod en saadan glubsk Beskatning af Kapitaludbyttet. Den højtærede Finansminister